

JAUME BARTUMEU CASSANY
President de Progressistes-SDP

Eleccions i pluralisme

N'hi ha que voldrien limitar artificialment el debat

Diumenge al migdia va començar “oficialment” la campanya electoral. Oficialment perquè Xavier Espot (DA) i la coalició socioliberal porten dies de campanya convocant els mitjans de comunicació i repartint prospectes electorals. Davant aquesta campanya desfermada abans d'hora, la distribució del programa que va dur a terme Liberals dissabte passat, un dia abans de l'inici oficial de la campanya, és gairebé una anècdota.

Josep Pintat declarava fa uns dies que DA i el PS es retroalimenten. Ho sembla, però el que han deixat clar les seves passejades per les avingudes Meritxell i Carlemany repartint propaganda electoral abans d'hora és que comparteixen l'ansia de cadiram.

DA i Xavier Espot trepitgen l'ètica i l'estètica polítiques emprant, sense cap mena de respecte democràtic, el Govern en funcions per fer-se propaganda. Inauguracions que en qualsevol país del nostre entorn democràtic la llei prohibeix a pocs dies d'unes eleccions es fan aquí, a Santa Coloma, amb catifa vermella.

I què podem dir de la poca-soltada de Xavier Espot i la ministra d'Esports en funcions fent un circuit davant les federacions esportives amb la caixa de galetes de l'augment miraculós, ara que s'acosten les urnes, de les subvencions que mesos enre-res retallaven o negaven?

Abusen del poder, i a més, voldrien portar el debat electoral a l'escenari que més els agrada: el de la confrontació entre bons

i dolents.

I aquí han trobat la col·laboració d'alguns editorialistes, analistes i caps pensants de l'escenari audiovisual als quals els convé limitar el debat a una confrontació entre DA i el PS.

Busquen limitar l'àmbit del debat electoral per restringir així la possibilitat d'elecció d'unes propostes alternatives.

Fa quinze dies el company Delfí Roca publicava una columna d'opinió al *Diari d'Andorra* en

DA trepitja l'ètica i l'estètica emprant el Govern com a eina de propaganda

la qual, amb la Viquipèdia a la vista, assenyalava l'orientació política i ideològica de les diverses propostes polítiques que es presenten a les eleccions. I la conclusió evident és que les propostes que tenen al davant les ciutadanes i ciutadans que el dia 7 d'abril han d'escollir no són pas dues, sinó sis.

La tria no es pot resumir a dues opcions, per molt que els que promouen aquesta visió esbiaixada estiguin d'acord a embolicar la troca.

Les eleccions del 7 d'abril han de servir per definir un nou escenari polític, amb objectius diferents, amb programes coherents, amb la finalitat de servir una política de progrés i de benestar.

Progressistes-SDP presenta

un programa en aquesta línia, amb polítiques inclusives, de cohesió, amb futur.

Alguns volen iniciar una campanya centrada no pas en el que es vol –“Sí al Progrés”, diem nosaltres– sinó en el que no es vol i en qui no es vol confiar.

Es presenten com a “moderns”, es pretenen “joves” i, a més, “diferents”.

Però ens estan servint una mala còpia de la vella política andorrana: pretenen convèncer que cal votar contra. O contra l'un o contra l'altre.

Amb quin programa van a les eleccions?

Quines són les propostes concretes que es plantegen?

Cap on es vol conduir Andorra?

No hi ha respostes, sinó un silenci aclaparador enmig d'una cridòria de desqualificacions que fan tremolar les nostres valls.

Iniciem la campanya i mentre els uns s'arremanguen les mànigues de la camisa per començar a barallar-se, tornem a dir que ens estimem més bastir ponts que no pas cavar trinxeres.

Andorra necessita recuperar-se. Necessita redreçament i progrés. I ha de definir un nou model estructural per als pròxims deu anys, amb l'horitzó del 2029.

Hem d'articular una renovació dels consensos constitucionals bastits l'any 1992 i 1993 recollint la nova realitat, per encarar els problemes econòmics en el marc d'una actualització dels acords polítics que ens van portar a la Constitució.